

• Veertien jonge spelers binden met elkaar de strijd aan tijdens het rolstoelbiljarttoernooi in Steenberg. FOTO CON CLASQUIN

‘Wat vaker een kruisje of een bokje’

Van onze verslaggever

STEENBERGEN – Henri zit letterlijk op het puntje van zijn stoel nadat hij de witte bal weggespeeld heeft. Zijn tegenstander Frans ziet hoe het misgaat. „De rode komt te laat”, constateert hij vanaf de kant. „Dat overkomt me nu al 46 beurten lang”, merkt Henri droogjes op.

Henri en Frans ontmoeten elkaar op het tiende rolstoelbiljarttoernooi dat biljartvereniging Steenberg houdt in 't Cromwiel. De veertien deelnemers binden de onderlinge strijd aan op drie tafels, de spelsoort is libre. Het gemiddelde aantal punten dat zij per stootbeurt op het groene laken leggen varieert van 0.31 tot 2.35. Om de strijd eerlijker en span-

nender te maken, is aan de hand van die gemiddeldes berekend hoeveel punten een deelnemer moet maken om van zijn tegenstander te winnen. „Dat heet het handicapsysteem”, weet Henri.

Lekke banden

Het is niet de enige beperking tijdens het toernooi. Alle deelnemers zijn namelijk rolstoelers. Een enkeling zoekt rond de tafel in een gemotoriseerde stoel, verreweg de meesten hebben stoelen die aangedreven worden op spierkracht. Arbiters van de organiserende biljartvereniging in strakke pakken zorgen voor een officieel tintje. Bij het laveren om de tafels en het bekijken van het patroon van de ballen willen deelnemers in opperste concentratie elkaar nog wel eens letterlijk in

de wielen rijden. Ze malen er overduidelijk niet om. Na een vrolijk „Toch geen lekke banden?” gaat het spel naadloos verder.

Volgens Roosendaler Piet van der Velden, die in de regio het rolstoelbiljarten coördineert, is er buiten de rolstoelen weinig anders dan bij staande biljarters. Of het moet zijn dat de ballen wat vaker dan gemiddeld net buiten het bereik van de spelers komen te liggen. Slimme hulpmiddeltjes verlengen dan de arm van de speler. „We gebruiken dan wat vaker een kruisje of een bokje. Maar dat mogen ze in gewone wedstrijden ook, hoor.”

Afleggen

De ballen expres midden op de tafel achterlaten om het zo de tegenstander extra moeilijk te

maken, is er volgens Van der Velden niet bij. „Dan moet je kunnen afleggen. Er is er geen een bij ons die dat kan.” Het toernooi van zaterdag en zondag in Steenberg was het tweede voor de biljarters dit jaar. In totaal hebben zij er negen op de kalender staan.

De biljarters die op dat moment geen wedstrijd hoeven te spelen en de achterban van de spelers zitten voorin de zaal. De krampachtige stilte die kenmerkend is voor grote wedstrijden ontbreekt totaal. Een geroezemoes van jewelste begeleidt de rolstoelers die tegen elkaar spelen. Het blijkt uitstekend te passen bij de instelling waarmee de vriendenclub de toernooien afwerkt. „Ik win heel graag, maar lig er niet wakker van als dat niet gebeurt”, vat Van der Velden samen.